

DE KERKBALANS KRANT 2017

ONZE KERK VERBINDT...

Onze kerk verbindt mensen aan elkaar. Mensen die elkaar niet uitgezocht zouden hebben, zitten wel in dezelfde kerkbank.

Ik vind dat eerlijk gezegd echt een wonder! Want we leven in een tijd dat we zelfbewust, eigenwijs of onverstandig onze eigen keuzes maken. Ook de keuze bij welke kerk we willen horen...?

En dan aarzel ik... Zetten we niet te hoog in met 'onze kerk verbindt'? Hebben we geen boter op ons hoofd, omdat verscheidenheid makkelijker tot verdeeldheid dan tot verbinding leidt?

Onze kerk verbindt? Onze Heere verbindt! Hij maakt verbinding met ons en brengt ons samen rond Zijn kruis en de Avondmaalstafel. Zó raken we verbonden met elkaar. Van Hem uit. Hij verbindt; ons gaat verbreken makkelijker af...

En toch: de kerk verbindt! Ja, in Zijn voetspoor mogen we gewonde en gedeukte mensen verbinden. Omdat Hij ons verbonden heeft. En: verbonden als we zijn, zien we dat er nog veel te verbinden valt. Daar dragen we graag aan bij, toch?

Ds. Wijgert Teeuwissen, voorzitter Algemene Kerkenraad

**Van Hem uit wordt het hele lichaam (van de gemeente)
samengevoegd en bijeengehouden...**
(Efeze 4:16)

VANUIT HET MINISTERIE VAN PREDIKANTEN

Onder verbindende tekst verstaan we tijdens een sing-in de woorden die gesproken worden tussen de liederen door. Gesproken om de verschillende liederen aan elkaar te verbinden. Om te verhelderen wat het ene lied verbindt met het andere. Dit jaar is het thema van de actie Kerkbalans: 'Onze kerk verbindt'.

Zeker, daar kun je kritische vragen bij stellen. Worden we als wijkgemeenten niet steeds meer op zichzelf staande eilandjes? Sommigen van ons hebben soms die beleving. Misschien wel mede door de omvang van onze gemeente. Daarbij voltrekken de meeste vormen van gemeente-zijn zich vaak op wijkniveau. Bovendien heeft vaak iedere wijkgemeente ook weer iets specifiek 'eigens'. Sommigen spreken in dat verband over een eigen 'kleur'. En het valt niet te ontkennen. Net als in verschillende liederen klinken er binnen onze wijkgemeenten soms ook verschillende geluiden (of zou je binnen de metafoor van het lied ook over 'melodieën' mogen spreken?) en accenten.

Ik mag deze bijdrage schrijven namens het ministerie van predikanten. Dat is een plek waar we elkaar maandelijks als

predikanten ontmoeten en meer dan eens van hart tot hart met elkaar spreken. Ook hier zijn, denken en zingen we, net als in een gezin en in een kerkenraad, niet altijd exact hetzelfde. Maar steeds weer blijkt dat er 'verbindende tekst' is die werkelijk verbindt. Verbindende tekst die bijeen brengt. Die bruggen slaat. De verbindende tekst van het evangelie van onze Heere Jezus Christus. Dat is wat ons samenbindt. Steeds opnieuw. Als predikanten onderling, maar ook in de contacten met de wijkgemeenten. En dan vooral daar waar de 'verbindende tekst' van het evangelie in al zijn veelkleurigheid tot klinken mag worden gebracht.

Ondanks de verschillen die er zijn, zijn we dankbaar voor deze 'verbindende tekst'. God die in Zijn Zoon over de brug kwam naar ons mensen toe. Om ons leven weer te verbinden aan Hem, aan elkaar en aan de wereld om ons heen. Verbindende tekst die waardevol is en die ons ook in het kader van de actie Kerkbalans iets (alles) waard mag zijn. Vol van genade, zegen, vrede en vreugde. Bedoeld voor mensen van nu en... om door te geven aan volgende generaties. Tot op de dag van Zijn grote toekomst!

Ds. C. van de Scheur

ONZE KERK VERBINDT

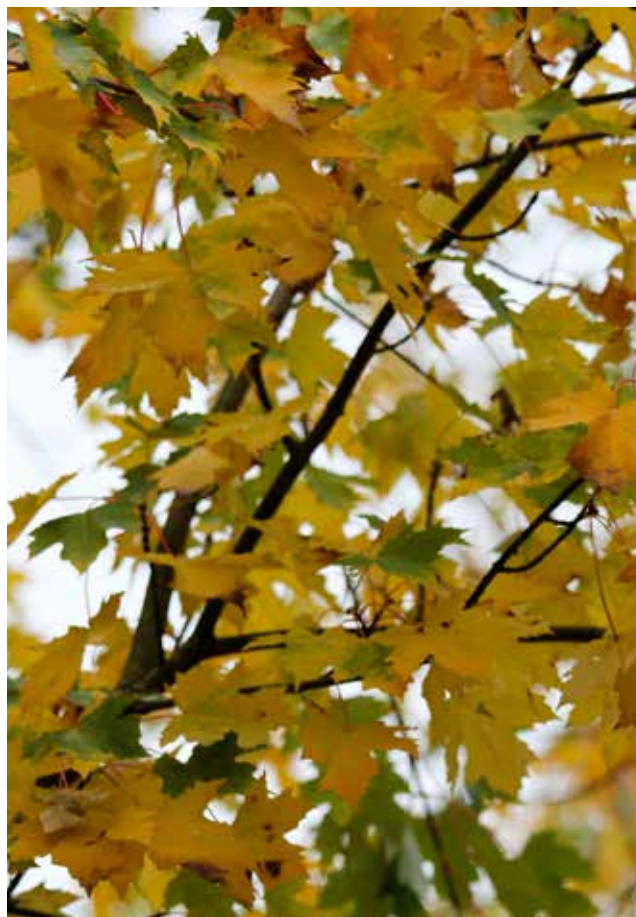
Onze kerk verbindt is het thema van de actie Kerkbalans 2017. We zijn door de kerk verbonden met God, met elkaar en met de generaties voor en na ons. We houden elkaar vast in geloof en verbinden ons met mensen die steun nodig hebben. Nu het steeds vaker 'ieder voor zich' lijkt te zijn, is het de kerk die verbindt.

Het is mooi als je kunt zeggen: die kerk, dat is ook mijn kerk. De kerk waar ik kom, is een verbindende gemeente. Door die verbondenheid ervaar ik mijn persoonlijke verbondenheid met God en weet ik mij verbonden met mijn naaste. Juist in deze tijd wil de kerk voor haar leden verbindend zijn. Juist nu zullen we er meer en meer zichtbaar moeten zijn voor elkaar en onze omgeving. Om dat te realiseren zullen we met elkaar aan die verbinding moeten bijdragen! Je kunt verbindend zijn door aanwezig te zijn in de eredienst, door mee te leven in de gemeente, door mee te bidden, thuis of in een gebedskring, door deel te nemen aan de jeugdclub, jeugdvereniging of catechisatie. Je kunt verbinden door je in te zetten in diaconale projecten.

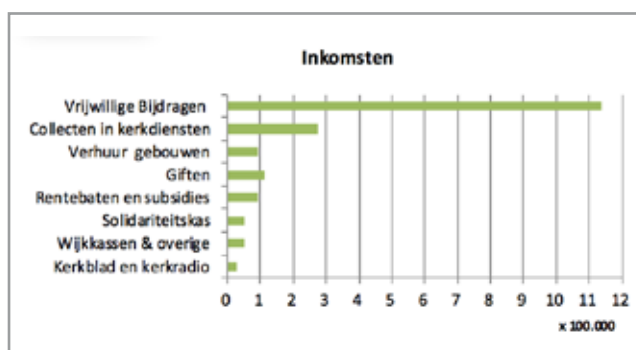
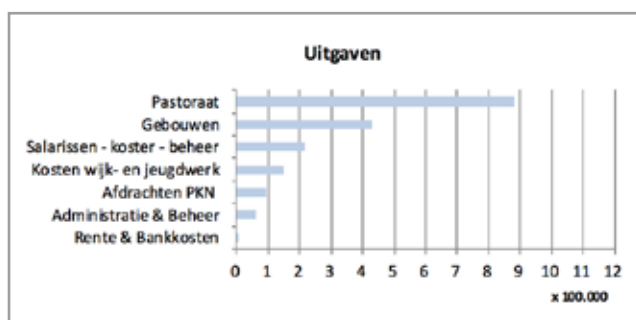
Door te geven aan de actie Kerkbalans kunnen we verder werken aan die verbondenheid. Laten we dan ook financieel verbonden zijn.

Mijn kerk is en voor mij, en voor jou en voor de ander. Bent u, ben jij ook verbonden?

Het College van Kerkrentmeesters

Begroting 2017		
Uitgaven	Bedrag	Procentueel
Pastoraat	884.500	48%
Gebouwen	427.290	23%
Salarissen - kosten - beheer	213.000	12%
Kosten wijk- en jeugdwerk	150.900	8%
Afdrachten PKN	95.500	5%
Administratie & Beheer	60.147	3%
Rente & Bankkosten	4.000	0%
Totaal uitgaven	1.835.337	100%
Inkomsten		
Inkomsten	Bedrag	Procentueel
Vrijwillige Bijdragen	1.135.000	62%
Collecten in kerkdiensten	275.000	15%
Verhuur gebouwen	89.750	5%
Giften	115.000	6%
Rentebaten en subsidies	92.587	5%
Solidariteitskas	50.000	3%
Wijkkassen & overige	49.500	3%
Kerkblad en kerkradio	28.500	2%
Totaal inkomsten	1.835.337	100%

ZONDAGSSCHOOL SAMUËL

In gesprek met Adri Guijt

Zondagsschool Samuël bestaat honderdvijftig jaar. Elke zondagmiddag komen kinderen in de basisschoolleeftijd samen op zes plaatsen in Veenendaal: Beatrixschool, De Hoeksteen, het Ontmoetingshuis, Patrimoniumschool, Rehobothschool en gebouw Sjalôm bij de Vredeskerk. De zondagsschool telt tweeëntwintig juffen en meesters. Voorzitter Adri Guijt: "De zondagsschool verbindt kinderen en kerken. Ze gaat uit van de Hervormde Gemeente Veenendaal en de Hersteld Hervormde Gemeente van Veenendaal. Elke zondagmiddag komen ongeveer negentig kinderen samen om Gods Woord te horen, niet alleen vanuit bovengenoemde gemeenten, maar ook vanuit andere kerken." Elke locatie biedt hetzelfde programma. Begeleiding vindt plaats door de Bond van Hervormde Zondagsscholen op gereformeerde grondslag die zorgt voor uitleg en instructie bij de vertelling. Het vertellen uit Gods Woord staat centraal. Verder wordt er gezongen, leren de kinderen een Bijbeltekst, maken ze een schriftelijke verwerking of doen ze een spelletje dat aansluit bij de vertelling. Guijt is zelf zondagsschoolleider in het Ontmoetingshuis. Onlangs vertelde hij over het leven van Jozef. "Juda had zich verantwoordelijk gesteld voor Benjamin toen ze naar Egypte gingen. Het gaf me de gelegenheid om te wijzen op de Heere Jezus, die zich borg heeft gesteld voor allen die in Hem geloven. Op de zondagsschool wordt altijd weer op Jezus gewezen." Dat verbindt pas echt.

DE BIJBELWEEK

In gesprek met Jan en Elise Huizer

Jan (33 jaar) en Elise Huizer (31 jaar) zijn twee energieke personen die zich al jaren vol enthousiasme inzetten voor de organisatie van de Bijbelweek. Jan is voorzitter van de Voorbereidingscommissie van de Bijbelweek (VBC) en Elise verzorgt de PR. Elk jaar starten in januari, na de bekendmaking van het thema door de HGJB, de eerste vergaderingen. Met de CEC (Centrale Evangelisatie Commissie = afvaardiging van jeugdouderlingen van de Hervormde Gemeente in Veenendaal) als formele opdrachtgever, organiseert de VBC jaarlijks de Bijbelweek. De kern van de Bijbelweek is evangelisatie. “Met de Bijbelweek willen we in de Veense maatschappij staan. We willen christen zijn in de wereld en het geloof praktisch maken. Daarom is er afgelopen jaar samengewerkt met de Voedselbank.”

Verbinding

De Bijbelweek is belangrijk, omdat het kinderen op een laagdrempelige manier met het geloof in contact brengt. “We zien veel kin-

deren komen vanuit de kerk. De bedoeling is dat zij vriendjes en vriendinnetjes meenemen, zodat ook zij met het geloof in Jezus, als je Redder, in aanraking komen.”

Binnen kerkelijk Veenendaal creëert de Bijbelweek verbinding. Kerkmuren zijn er immers niet meer, want iedereen komt bij elkaar. “Het is een week waarin je met elkaar optrekt en er niet wordt gekeken naar waar je vandaan komt. Je leert elkaar echt kennen, vanuit een vaste basis.”

Kosten

Om de Bijbelweek te financieren, is er budget vrijgemaakt door de Algemene Kerkenraad. De kosten, die gaan zitten in de spellen, het eten, huur van de podiums etc., zijn hoger dan dit budget en zo wordt er elk jaar actief gezocht naar sponsors die nodig zijn om de Bijbelweek door te laten gaan.

“Door het budget van de Algemene Kerkenraad, de sponsors en alle vrijwilligers, kunnen we elk jaar weer een geweldige week voor de jeugd organiseren, waarin we God groot mogen maken en Zijn liefde mogen verspreiden.”

VROUWENOCHTEND

Interview met Mirjam van de Pol en Jeannette Kleermaker

Tijdens het winterseizoen komen vrouwen van verschillende wijken bij elkaar voor Bijbelstudie en ontmoeting. Aan het begin van deze maandelijkse vrouwenochtenden is er een gezamenlijke startochtend, die steeds door twee wijken wordt georganiseerd. In 2016 was de beurt aan de Vredeskerk en de Julianakerk. Mirjam van de Pol en Jeannette Kleermaker waren betrokken bij de organisatie. Zij nodigden de theologe en schrijfster Anne Westerduin uit om te spreken over omgaan met tegenslag. “Zij had daar een boekje over geschreven”, vertelt Jeannette. “Anders bepalen we het thema in overleg met de spreker.” Er is veel belangstelling voor de startochtenden. Vorig jaar kwamen 130 vrouwen samen in Maranatha. “Onze vaste plek was Eltheto”, zegt Mirjam, “maar dat was bezet en daarom zijn we uitgeweken naar Maranatha. Dat beviel goed.” De startochtenden beginnen om half tien en duren twee uur. Vorig jaar is gekozen voor een nieuwe opzet. Jeannette: “Er kwamen altijd heel weinig vragen. Daarom zijn we om elf uur gestopt en was er nog een hapje en een drankje. Wie toch een vraag had, kon naar de spreekster toegaan.” De reacties op de inleiding van Westerduin waren positief. “Eigenlijk is dat altijd zo”, laat Mirjam weten. De goede opkomst laat dat ook zien, want die is door de jaren heen gelijk gebleven.

OUDERENREIS

In gesprek met Bart van de Kamp en Peter Stolk

De ouderenreis is een gemeentebreed georganiseerde dag voor 65-plussers, die per wijk wordt gemaakt. Op deze dag, waaraan jaarlijks bij elkaar tussen de 400 en 430 ouderen deelnemen, worden twee activiteiten georganiseerd, bijv. het bezoeken van een museum en een rondvaart. Tussen de middag wordt er samen gegeten en de dag wordt afgesloten met een broodmaaltijd. De ouderenreisjes vinden plaats in mei, maar de voorbereidingen starten al in september. De ouderencommissie van de diaconie zoekt samen met een aantal vrouwen van de HVD (Hervormde Vrouwendienst), met wie ze deze dag organiseert, de reis uit en vraagt offertes op bij busmaatschappijen. Samen denken ze na over wat er die dag gegeten wordt. Daarnaast bezoeken ze de locaties om bijvoorbeeld te bekijken hoe rolstoelvriendelijk het er is.

Verbinding

Het doel van de reis is om ouderen in de gemeente centraal te laten staan. “We willen dat ze contact met elkaar hebben en zo het gevoel van eenzaamheid af laten nemen,” merken de diakenen op. De ouderenreis verbindt. Het is een verlengstuk van de oudermiddagen. Het gaat erom dat de ouderen een bijzondere dag beleven. “Dat is waar we het voor doen, voor de mensen die hierdoor uit de eenzaamheid gehaald worden en genieten van zo’n dag,” concluderen Bart en Peter.

NIEUWE PREDIKANT

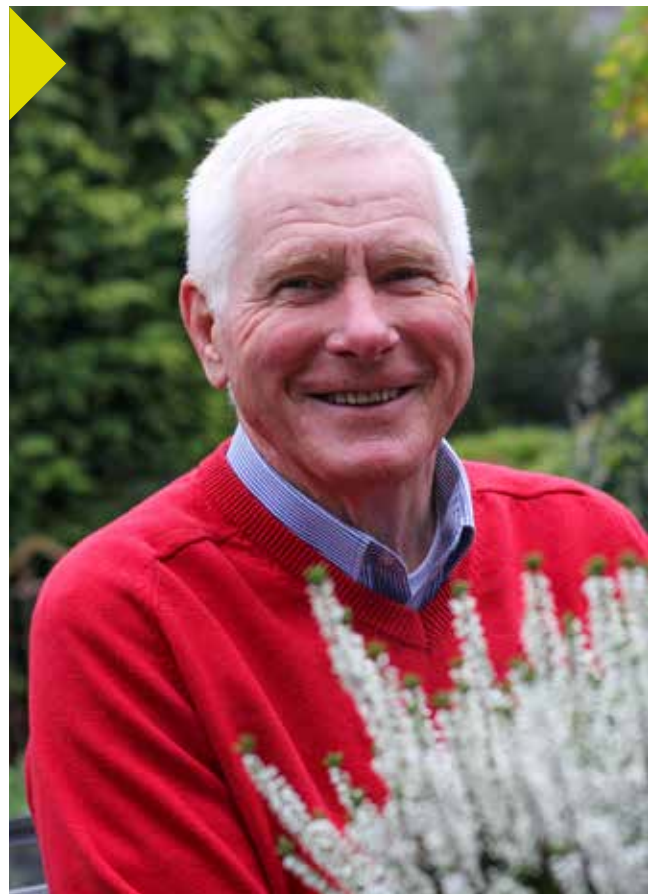
In gesprek met Ds. J.B. ten Hove

“Verbinding is belangrijk, in de eerste plaats met God maar ook met elkaar”, vindt ds. J.B. ten Hove, die sinds afgelopen februari verbonden is aan de wijkgemeente rondom de Vredeskerk. Ds. Ten Hove: “In Efeze 4:15 en 16 gaat het over de kerk als een lichaam met als hoofd Jezus Christus. De leden zijn verbonden met hun hoofd en met de andere ledematen.” De onderlinge verbondenheid is een gave en een opgave. “De leden van de kerk ontmoeten elkaar op zondag in de kerk en ook door de week. Ze hebben elkaar niet zelf uitgekozen maar ze zijn aan elkaar gegeven. Dat is de gave. De opgave is dat de verbinding ook concreet gestalte krijgt. Het betekent dat ze, vanuit Christus, het goede voor elkaar zoeken. Een voorbeeld daarvan zien we in de eerste gemeente (Handelingen 4:32). Hier staat dat de gelovigen één van hart en één van ziel waren en dat ze alles voor elkaar over hadden.” Die opgave geldt niet alleen voor de eigen wijkgemeente maar voor heel Hervormd Veenendaal. We moeten het goede voor elkaar zoeken, maar dan wel in het licht van de gehoorzaamheid aan Christus als het Hoofd. Deze opgave vertaalt zich ook in samenwerking op financieel gebied. Hervormd Veenendaal heeft geld nodig om de activiteiten te kunnen voortzetten. Ds. Ten Hove: “Het is goed om te bedenken dat het ten diepste gaat om de uitbreiding van het Koninkrijk van God, waarbij mensen worden ingeschakeld.”

PREEKBEURTEN-REGELAAR

In gesprek met J. van Dieren

Als er één persoon met heel Hervormd Veenendaal te maken heeft, dan is het wel Jan van Dieren, preekbeurtenregelaar sinds 2006. Hij regelt voor alle acht wijkgemeenten de preekbeurten van predikanten buiten Veenendaal, inclusief De Meent en 't Boveneind. Dat zijn ruim tweehonderd beurten per jaar en bij een predikantsvacature nog meer. Van Dieren laat in zijn huis aan De Deel een paar lijsten met telefoonnummers van predikanten zien en ook de roosters met ingevulde preekbeurten van het jaar 2017. “De wijkkerkenraden hebben mij een voorkeurslijst met de namen van predikanten gegeven. Indien mogelijk wordt hieraan gehoor gegeven. Niet elke predikant van buiten past op elke kansel in Hervormd Veenendaal. De wijken zijn de laatste jaren nogal uit elkaar gegroeid. Ik houd rekening met de verschillen die er zijn en probeer te verbinden.” De preekbeurtenregelaar is het ermee eens dat het nauw luistert met zijn werk, niet alleen dat de juiste predikanten gevraagd worden, maar ook dat 's zondags alle kansels van de gemeente bezet zijn. Soms belt een predikant op zaterdagavond af en moet de regelaar in allerijl een predikant zoeken die kan voorgaan. Het is hem al die tijd goed gelukt. “Het is in die tien jaar dat ik het doe niet gebeurd dat het ergens in Hervormd Veenendaal preeklezen was”, zegt hij. “Ik probeer het goede te zoeken voor elke wijkgemeente van Hervormd Veenendaal”, vat Van Dieren samen. “Ik zoek de verbinding. En die verbinding is er alleen door de verkondiging van het Woord, in al zijn diversiteit van onze wijkgemeenten.”

DE KERK VERBINDT

Interview met Pieternel Hoogendam en Roy van Swetselaar

Pieternel Hoogendam en Roy van Swetselaar ontmoetten elkaar op een zondagmorgen tijdens het koffiedrinken in de Sionskerk. Ze raakten in gesprek en legden verder contact via Facebook en 'live' gesprekken tijdens de weekends. Pieternel werkt namelijk in Antwerpen als onderwijzeres en Roy studeert Wildlife management in Leeuwarden. Zij kregen verkering en hopen dit jaar te trouwen.

“De kerk verbindt ons, niet een vereniging”, zegt Pieternel. “Ik heb namelijk een Bijbelkring in Antwerpen en Roy een jongerenkring in Veenendaal.” “We gaan samen naar de kerk”, vult Roy aan, “en praten na over de preek met behulp van een boekje met vragen dat een kennis van ons heeft gemaakt.” Pieternel en Roy vinden het belangrijk om over het geloof te praten. “Ieder heeft zijn eigen kijk op het geloof”, zegt Pieternel, “en het is fijn om dat te delen.” Pieternel en Roy geloven dat God hen bij elkaar heeft gebracht en in de kerkdienst op hun trouwdag willen ze Hem daarvoor danken. “Je hebt geen relatie met z'n tweeën, maar met z'n drieën”, besluit Roy.

Interview met Hennie en Mienke Rustenhoven

Hennie en Mienke Rustenhoven ontmoetten elkaar tijdens gezamenlijke activiteiten van de jeugdverenigingen van de Vredeskerk. Ze kregen verkering en zijn intussen 50 jaar getrouwd.

“Je had destijds twee jeugdverenigingen”, legt Mienke uit, “één voor jongens, die heette Nathanaël en één voor meisjes: Het oog omhoog”. Hennie en Mienke zaten in het bestuur en ontmoetten elkaar tijdens gemeenschappelijke activiteiten. Hennie: “Er was een jaarfeest of jaarvergadering, midden in het seizoen en we vierden samen Kerst.” “We hadden ook een zangkoor”, vult zijn vrouw aan, “speciaal voor het jaarfeest.” Daarnaast trokken

de jongens en meisjes er jaarlijks enkele dagen op uit, naar Duitsland of België. Dominee Vroegindeweij en zijn vrouw gingen mee, samen met de voorzitter van de jongelingsvereniging en een ouderling. “De dominee was niets te dol”, herinnert Mienke zich. “Hij liet zich zelfs inpakken in wc-papier tijdens de bonte avond.” Hij was het ook die het tweetal ‘spotte’ op de Middellaan, toen zij net verkering hadden. Tijdens de catechisatie liet hij weten ingenomen te zijn met de relatie, want hij zag graag dat ‘zijn schaapjes’ het goed hadden met elkaar. Hennie en Mienke deden belijdenis in de Vredeskerk en hun huwelijk werd er ingezegend. Na al deze jaren bindt de kerk hen nog steeds. De wekelijkse kerkgang vinden zij erg belangrijk. Hennie: “Elke week mogen we weer horen dat Jezus voor onze zonden gestorven is.”

